

Pes, pizda in peder

Gregor Fon

Vlado: Policaj, ne še višji inšpektor. Okoli trideset. Pes.

Darko: Uslužbenec. Košček manj kot trideset. Pizda.

Drago: Voditelj tv showa. Trideset in laže. Peder.

Maša: Natarica. Indvajset. Kelnarca.

Kraj dogajanja: Bar pri Stanetu Ceglu

I.

Vlado: Ja, zdravo..jaz sem. Ne, danes me ne bo, če ne bo kakšne nujne stvari. S prijatelji se dobimo po... ma kaj pa vem, po sto letih. Ne ne...samo kaj bomo popil. Ja... poslušaj, kaj sem ti hotel rečt... aja... Bom dosegljiv, ampak če ni nič nujnega me ne klicat. Ja. Vem, da je petek. Ne, normalno... Če je kakšna mularija popišite, če bodo zelo pametni pa glasni jih pa za kako uro v luknjo zapri pa starše poklič. Ja ja...Ostalo pa- samo, če je navarnost ponovitve....

Ne vem. Od kod naj pa jaz to vem ? Daj nehaj stokat! Naredi ali pa povej da ne moreš, te bomo zamenjali s kom, ki ve, zakaj ga ima. Ne. Seveda. Velja. Kam? A jaz slučajno govorim kakšen čuden pakistanski dialekt? Popisat. Pa zbrcat. Ne dobesedno. Ma dobesedno te bom jaz prišel nabrcat če boš še take bedarije klatil. Ma nisi ti agresivnega vidu....Nič, nič... Ne, vse je v redu. Kaj? S kom se dobim? Zakaj te pa zanima. V bistvu ja. Kako pa ti to veš. Aja? Ja, v redu, bom.... Od kod se pa vidva poznata? Aja? No, vsak dan kaj novega... Saj bi rekel, da se poznata. A sta se v šiviljskem krožku spoznala?.

...Kaj? Katero obleko? Za koga? Ej. Takole se zmeniva. Jaz bom pozabi,l kaj si rekel, ti boš pa potegnil, če bo treba. Izmeno! Kaj drugega pa lahk- Ma kaj se sploh pogovarjam s tabo? Preklet pe- (*spusti telefon in ga pokrije*) Ne morem verjet. A zdaj me bo vsak vaški buzerant v glavo jebal? Pa še rečt mu nič ne moreš... Kurcu majhnemu. (*izdihne- miri se, dvigne telefon, nadaljuje pogovor*) Poslušaj, Sandi, jaz bom pri Stanetu. Če bo karkoli res nujnega me pokliči. Velja? Okej. Ja, bom pozdravil... Saj sem rekel....Pa kaj se v rito nabijata, še bonboniero pa vrtnice mu pošlji... Halo? Halo? (*gleda telefon, zveza je očitno prekinjena*) Pes, pizda in peder, poklopil mi je...

Mogoče je pa prekinilo. Ma ta signal je res ....Kot da bi kravi iz riti telefoniral ... Kako me je razpizdil. Pizda mala pasja pederska. Pa zdaj že res vsakega vzamejo. Še malo pa bomo črnice pa turke jemal. Pa še prav nam je. Kaj se pa ne spravimo nič naredit. Kje sta zdaj tadv idota? A mislita da sem histerična tinejdžerka pa da bom celo noč pred vrati kampiral? Al kaj... kurac. (*Pogleda na uro.*) Čudno. Ponavadi sta točna.

Ponavadi...*(se nasmehne)* Kot da bi se vsak dan skupaj visel. Kaj pa govoriš Vlado. Pejt rajši nekaj spit. *(odide)*

II.

Darko: *(pride, zagleda Vladotov plašč. Okleva, sleče svoj plašč s pogledom išče obešalnik in ga odloži na stol poleg. Sede. Gleda naokoli. Iz žepa potegne mobilijo, vtipka številko, očitno znano)*

Kako si mucica? *(poslušaj, oseba na drugi strani je očitno precej zgovorna)* Ne, nista še. Ne vem, mislim, da je eden že tukaj. Ker je- halo? Halo? Haaalo? Lubi, me slišiš? Ne, ne razumem te. Čakaj. *(vstane gre po prostoru išče signal)* Me zdaj slišiš? *(se ustavi)* No zdaj te sli- halo? Ja, tukaj sem. Ne. Ne verjamem. Kakšno pivo, pa pridem. Vem, da greva jutri k zdravniku. Ne. Takoj, ko bom lahko pridem ker- halo? Halo?

Čakaj...*(dviguje telefon, išče signal, na koncu ga najde nekje v višini steg njene roke. Glasno govori v telefon, ki ga ima v dvignjeni roki)* Ljubica, slab signal je. Rad te imam. Lupčke... Te pokrijem ko pridem...*(pošilja poljube. Medtem Vlado pride od šanka. S steklenico v roki se ustavi. Opazuje prizor, ki ga očitno zabava. Odpije pivo, se nasloni na steno, kot da bi opazoval tekmo na lokalnem igrišču)*

Ljubica...Me slišiš? *(spet prisloni telefon k ušesu, poslušaj, pogleda telefon, perkine vezo)*
Ma itak je-

Vlado: Kaj je stari? Maš probleme z vezo?

Darko*(zaloten)* Ne...mislim, v redu sva - *(dojame, se prisiljeno nasmehne)*

Stari! Kje si? *(stopi do Vlada, objameta se in potrepljata po hrbtih)* Kako gre? Gospod- kaj si zdaj-višji inšpektor?

Vlado: Ne še. Boš pivo?

Darko: Ma v bistvu-

Vlado: Tamle je šank. Pa še meni enega prinesi. *(se reži, Darko zastane)* Ma hecam se- kaj boš? Pivo?

Darko: Temno. Malo.

Vlado: *(odhaja)* Takoj bom. A kaj veš kje je Drago?

Darko: *(za njim)* Ne vem, sem mislil da bo tukaj. Slišala sva se popoldne ampak na kratko in potem sem...*(dojame da je Vlado že odšel)*...potem sem moral k zdravniku. *(pogleda če ga je kdo videl, sede, se začne intenzivno ukvarjat z mobilijo)*

III.

Vlado: Kje pa misliš da je?

Darko: Ne vem...Bo že prišel...

Vlado: In? Kako gre?

Darko: Ne bom se hvalil, ampak...

Vlado,Darko: *(hkrati)* Je blo že slabš... *(se zarežita)*

Vlado: Si v redu?

Darko: Ja . sem. Veliko novih stvari. Mislim, saj veš kako je v teh letih...

Vlado: Ne vem, katera leta misliš, ampak če so tvoja najbrž vem....

Darko: Ja ja, saj vem...kako bi lahko pozabil. Dva meseca, šest dni, petnajst ur in devet minut si starejši od mene....Ne in ne bom ti šel po cigarete.

Vlado: *(se reži)* Saj bom itak nehal.

Darko: Kako gre tebi? Razen tega , da je blo že slabš.

Vlado: Pa, je blo že slabš. Saj veš, dela se, pa se koga sreča, pa se kaj zgodi pa se spet dela.... In tako. V bistvu nič posebnega. Zakaj smo se pa morali zbrati kot trije sveti kralji v petek zvečer?

Darko: A ni lepo da se vidimo? Saj se sto let nismo.

Vlado: Ne seri. Tudi zadnjega pol leta bi bilo lepo, če bi se kaj videli, pa nobeden od vaju ni imel časa. Zdaj pa kar naenkrat nujno pa brez izgovorov, pa takoj v petek pa taka jajca. Kaj, imaš napad kolegialne ljbezni?

Darko: Okej. Nekaj vama imam za povedat.

Vlado: No, potem pa povej.

Darko: Bova počakala človeka.

Vlado: Kakor hočeš. Kaj boš pil?

Darko: Kavo. Kapučino s hladnim mlekom.

Vlado: Fino. Kaj boš pa pil?

Darko: A.... A ni malo zgodaj za ...

Vlado: Jaz sem kavo že spil. In če imaš res take blazne novice bi najbrž bilo lepo nazdravit.... Kaj boš?

Darko: Ne vem...Malo pivo?

Vlado: Super. Tamle je šank.

Darko: *(za sekundo zmrzne)*

Vlado: Ma daj ne seri, saj te samo zajebavam.

Darko: Ne, se podobi, da jaz častim.

Vlado: Enkrat za spremembo najbrž res ja. *(vstane)* Ampak če bo najin človek zamujal vsaj približno toliko, kot ponavadi, potem boš imel še precej priložnosti, da plačaš rundo. Kaj si rekel da boš?

Darko: Malo pivo? Mešano, če je.

Vlado: Dobiš.

IV.

Vlado: A boš še enega?

Darko: Še imam, hvala...

Vlado: Jaz pa bom še enega....

Darko: Bi rekel...

Vlado: *(ga fiksira)* Ja in?

Darko: Nič.

Vlado: *(se obrne stran, pavza)* Med delom ne pijem.

Darko: Lepo je vedet, da trezni pazijo na nas.

Vlado: *(sunkovito)* Kaj si pa mislil s tem?

Darko: Nič.

Vlado: Ne, povej... kaj si hotel s tem povedat?

Darko: Saj sem ti rekel, da nič.

Vlado: Meni se ni tako zdelo.

Darko: Narobe se ti je zdelo.

Vlado: Meni se nikoli ne zdi narobe...

Darko: Blagor tebi.

Vlado: Kaj si hotel s tem povedat?

Darko: Nič. Da si lahko srečen zaradi tega...

Vlado: Zaradi česa?

Darko: A bi me nehal zasliševat?! Se počutim kot mulc, ki je s prijatelji ukradel dve vodki, pa so ga policaji pred trgovino dobili.

Vlado: (se reži) Potem si že kriv....

Darko: Daj ne meni prodajat teh kvazi psiho policijskih sranj.

Vlado: Tole niso bila nobena kvazi psiho sranja ampak zdrava pamet.

Darko: Kdaj ti je pa ta pognala? A zelo boli? Zate mora to bit kot modrostni zob ali pa kaj takega.

Vlado: Lepo, da si še zmeraj tako duhovit...

Darko: Jaz vsaj zase ne mislim da sem. *(Vzame pivo. Hoče spit. Dojame da je steklenica prazna. Jo odloži. Živčno gleda okoli sebe. Pogleda na uro. Vstane)*

Vlado: Kam pa zdaj? A imamo že probleme s prostato? Ali ga moraš bolj temeljito otrest...

Darko: Ti boš že vedel ja... Pa zakaj bi moral to prenašat....? Mislil sem, da se lahko dobimo kot trije normalni odrasli ljudje... Tole je pa kot v garderobi v srednji...

Vlado: Pa kdo ti kaj hoče? Daj pomiri se človek...a ti kdo kaj hoče?

Darko: Telefonirat sem mislil...Tukaj je slab signal....

Vlado: Boš takoj... Daj, bova malo poklepetala...*(se reži)*

(pavza)

Ti res nisi več za nobeno zajebancijo.... Daj, ne jemlji vsega tako resno... Kaj...? Tukaj sedita stara prijatelja, pijeta pivo in čakata še enega starega prdca... Nismo na kirurškem simpoziju ali pa na kakšnem team buildingu, da bi se moral ne vem kako smrtno resno jemat.

Darko: Kako pa ti veš kako je na kirurškem simpoziju....

Vlado: V bistvu ne vem. Upam da niso taki zajebanti kot pri nas, recimo.... Mislim, človek bi od nekoga, ki odpira ljudi pričakoval malo resnosti, ne?

Darko: Za razliko od tistega, ki ljudi zapira.

Vlado: *(se zareži in potrepnja Darka po ramenu)*. Oni odpirajo, mi zapiramo... Dobra, dobra, ni kaj... Jo moram prodat. Živjo!

Darko: Odlično. Če boš že prodajal pa še kakšno naroči.

Vlado: No, tako se govori...*(vstane, gre iz sobe)* Veliko temno ne?

Darko: Ne, majhno-

Vlado: Ma daj, ne bit pičkica... A se vsak dan dobijo taki stari prijatelji? *(gre, se obrne in čez ramo)* » Če boš že prodajal pa še kakšno naroči?« Vsaka pa tudi ne rata, a? *(odide)*

V.

Vlado: Lepo te je videt.

Darko: Tebe tudi.

Vlado: A misliš da bo prišel?

Darko: *(Gleda na uro na telefonu)* On včasih ni zamujal.

Vlado: Aja?

Darko: *(se zareži)* No, dobro, včasih ni tako zelo zamujal

Vlado: Aja?

Darko: *(se reži)* Okej....sori. Mogoče sem malo živčen.

Vlado: Mogoče pa res.

A misliš da bo prišel z limuzino?

Darko: Ne verjamem. Najbrž je pa zamenjal tista stara korejska jajca....

Vlado: A tistega še ni prodal?

Darko: Nazadnje sem ga videl v njem...

Vlado: Kdaj sta se pa vidila?

Darko: Bolj srečala... Pred kakšnimi tremi meseci... Vidva se kaj slišita?

Vlado: Se....Včasih. ... In?

Darko: In kaj?

Vlado: Ja kako je?

Darko: Meni se zdi, da je v redu.... A ne gledaš televizije...?

Vlado: Ne.

Darko: Daj ne zajebavaj...

Vlado: Je nimam in je ne gledam.

Darko; A tako...

Vlado: Televizija samo poneumlja. Nehaš mislit s svojo glavo, če ves čas buljiš v tiste kretenarije.... In potem počasi sploh nehaš mislit... Televizija je za tiste, ki nimajo nobenega življenja...

Darko: Zdaj mi boš rekel da tudi tekem ne gledaš?

Vlado: To je drugače.

Darko: Aja...

Vlado: To ni televizija.

Darko: Aha...

Vlado: Kaj zdaj? A boš rekel da ni tako?

Darko: Ja... Če mi rečeš, da televizija ni televizija, če gledaš tekmo, mi v bistvu ne preostane nič drugega, kot da ti verjamem....

Vlado: Ma daj ne drkaj, saj veš kaj mislim...

Darko: Pa v bistvu nisem prepričan da točno vem, kaj si mislil s tem.

Vlado: Glej - televizija je v bistvu en ogromen nateg...

Darko: Poslušam...

Vlado: Mislim, tisti, ki verjame da tisti tipi –babe pa sploh- z gledajo v resnici tako kot na televiziji, ne more imet nobenga življenja. Ali je pa lobotomen. (*po kratkem premisleku*)

Ali pa oboje. Saj ne rečem, saj zdaj imaš tudi te pederske športnike, ki se valjajo po reklamah za te kozmetike pa za avte pa za to, pa imajo ene falirane manekenke za žene, ki jih na koncu še oblačijo...Saj ne rečem... Ampak to, če si ti zadosti velik fajer, da lahko daš gol, nima nobene veze s frizuro. Tega se na da zgoljufat. Gol daš ali pa ne daš. In prav gotovo ga daš prej, če znaš mogoče tudi malo igrat.

Darko: No, ampak saj imaš na televiziji tudi kakšne stvari, ki so narejene tako, da se jih ne da zgoljufat... Mislim, ne samo šport.

Vlado: Aja? No recimo...

Darko: Ja ne vem, kvizi recimo...

Vlado: Pa daj ne bit naiven...to je vse dogovorjeno....

Darko: Misliš?

Vlado: Ma stoposto. Itak maš pa samo dva tipa kvizov. Enga, v katerih blond frizerke sprašujejo kakšne barve je sonce, če slučajno znajo odgovorit na kateri strani vzhaja pa itak pobašejo prvo nagrado... Pa tisti za maherje....

Darko: V bistvu je res ja.

Vlado: In tako imaš na eni strani te kvize za uboge blond revice, na drugi strani maš pa te tipe, ki očitno od vrtca naprej ne delajo drugega, kot da se na pamet učijo enciklopedije. In potem ti lahko ob treh zjutraj iz prve povejo kako je bilo ime stari teti po očetovi strani od enga tipa, ki je pred dvajsetimi leti v Severni Friziji zmagal v metanju posušenih kravjekov.

Darko: Okej...No, ampak saj imaš tudi poročila, mislim, informativni program... Ali kao se temu reče. Saj ne more biti vse izmišljeno...

Vlado: Saj ni izmišljeno, samo zgljufajo.... Evo, nas pokličejo- kaljenje miru in reda zgleđa tako na prvi pogled....V predmestju. In pridemo na dvorišče, tam se kregata dva soseda. Ona -že globoko v penziji, tako vrešči da v radiju dvajsetih kilometrov ni več nikjer nobenega ptiča, tip pa tak.... delavec, petek je, pa se ga je košček nalizal... In ji povedal kaj ji gre... Niti dotaknil se je ni... In grem po službi na pivo, in slišim na poročilih, itak imajo tistega hudiča ves čas prižganega, najbrž zato da se jim ne bi bilo treba pogovarjat kakšni revčki so.... No in slišim udarni naslov na začetku... »Nov val nasilja!« »Slabi medsosedski odnosi prerasli v dramo!« In pogledam, kaj bo to zdaj zaeno sranje. In veš kaj vidim? Tisto isto staro babo, kako se cmeri pred kamero, da je tip cele dneve maltretira in da kako je grozno ker mora živet s takimi ljudmi, in kako policija nič ne naredi... Potem pa dajo prasci pokvarjeni še sliko od tipa, ki jih je seveda nekam poslal pa vrata zaloputnil, ko so mu prišli zvonit na dom s kamero pa s tisto blond debelorito novinarko... Saj jaz bi jih tudi...A ti jih ne bi?

Darko: Ma ne vem, s temi ljudmi moraš bit previden...

Vlado: A vidiš? Mi se moramo bat mrhovinarjev.... Kaj naj se zdaj v klet zaklepam, da me ne bo kakšen jeclav revček, ki so ga v šoli vsi topli, po umazanih gatah brskal?

Mislím... Na gobec bi jih moral tisti tip. Babo pa v rit nabrcat. Saj bi jo težko zgrešíl... Rit mislím.

(oba se režita)

(pavza)

Darko: Ampak tudi to mora bit...

Vlado: Kaj?

Darko: Mislím televizija....

Vlado: Zakaj kurac pa televizija MORA bit?

Darko: Veš koliko ljudi je, ki drugače ne bi imeli kaj počet? Vsi ljudje, ki so sami... Ne vem, pa upokojenci, pa...ogromno ljudi je, ki jim televizija- ne vem- izboljšuje življenja...

Vlado: Aha. Daj ti meni nekaj povej...

Darko: Ja?

Vlado: Kako ti lahko pomaga to, da cele dneve kot zombi na apaurinih presediš pred škatlo in gledaš same idiote, ki se kar tepejo za to, kdo bo povedal večjo bedarijo. Ali bo pa bolj idiotsko izgledal... Ali se pa bolj zlagal? No, daj, povej mi...

Darko: Ne vem...mislím....Kaj bi pa počeli drugače?

Vlado: Kaj so pa počeli zadnjih sto tisoč let? A si v kakšni zgodovinski knigi prebral, da se je komu zmešal, ker ni mogel gledat televizije....? A si? Bi pa rekel da je televizija komu že scvrila možgane... Kar poglej vse te idiote, ki cele dneve buljijo v to pizdarijo...a se lahko z njimi kaj pametnega pogovoriš' Pa če ti slučajno uspe najt koga, ki nima možganov kot marmelado v krofu, pobegne po treh stavkih poštene debate, ker mora gledat ne vem kakšno serijo ali pa kakšno oddajo, kjer se deset idiotov cele dneve pogovarja o tem, kako so super, ker se cele dneve pogovarjajo o tem, kako so super...

Darko: Ja...ne vem če sem razumel, kaj si s tem hotel povedat...

Vlado *(se reži)* Najbrž gledaš preveč televizije....

Darko: Ja, hvala...

Vlado: Ma kaj si takoj užaljen, saj veš, da nisem direkt tebe mislil.

Darko: Jaz vsak večer gledam televizijo....

Vlado: *(pavza)* Pri tebi je drugače...

Darko: Aja?

Vlado: Ja... Ti pač pustiš malo možgane na pašo. Saj veš, po delu...

Darko. Ja. Vem.

Vlado: Ker zate vem, da misliš s svojo glavo... Za razliko od nekaterih....

Darko: A zdaj pa kar naenkrat mislim?

Vlado: Seveda misliš...saj ne bi bili prijatelji, če ne bi. Moraš pa priznat, da jih ogromno ne misli nič kaj več, kot njihovi psi. Jest. Srat. Mahat z repom. Ali pa z daljincem.

Darko: (*se reži*) Ja, eni pa res....Nič ne mislijo...

Vlado: Večina, stari moj, večina...

Darko. Mogoče jim je pa lažje...

Vlado: Kaj jim je lažje?

Darko: Ja tako živet. Če ne misliš, te ne skrbi. Če te ne skrbi, se nimaš za kaj sekirat...

Vlado: Ma to so vsi sami idioti. Za dva hrčka možganov nimajo vsi skupaj. (*pokaže z roko*) tudi toliko ne...

Darko: Kako pa ti veš koliko možganov imajo hrčki?

Vlado: Praktična znanost, stari moj, praktična znanost...

Darko: Rajši ne bom niti vprašal...

(*oba se režita, odpijeta*)

VI.

Maša:

Enkrat sem tu jaz bla na televiziji. Sošolka od tamale se je prijavla za nek kviz. Mislim, za publiko. In ker njena mama ni mogla sem jih jaz peljala. Smo se zrihtale, tamale so ble tri dni pred špeglom, saj veste kakšne so smrklje. No, tu jaz sem si šla kupit nove čevlje. Neki mal bolj finega. To je vseen televizija, a ne? Ni človk vsak dan na televiziji. Tamala tri dni ni jedla. Pa ne da ma kakšne probleme. Mislim motnje v prehranjevanju. Ni da bi skrivaj hodila bruhat, al pa kaj tazga. Veste, jaz tud včasih kaj preberem. V teh časih moraš kar bit na tekočem. Samo živčna je bla reva. No, tko smo se zbral prev vhodom, pol na je pa ena mozoljava smrklja popisala in smo šli not. Sem mislila kako fino pa nobel bo, pa vam povem, da je zadaj za tistimi kulisami- ker to je vse umetno, to vse

samo zgleda, zadaj so pa planke – no za tistimi kulisami so hodil eni tipi, k niso bli prav nič drugačni od telih mojih tukaj. Mislim, saj ne da so bli zanemarjeni, ampak čist normalni ljudje. No, in so nas posedl na nek tribune. Poln luči, pa vsi neki letajo pa se derejo. In tam sedimo pa čakamo. Pa čakamo. Pa pride ta ta mozoljava pa pove da bo sam še mal za počakat. In še kar čakamo, ta male že niso ble več tko zlo navdušene. So ble pa vsaj mal bolj tih, kar je tud nekaj. In pol pride ta voditeljca, mislim ta, k vodi ta kviz. In nas je pozdravla, pa se zahvalila k smo pršli, pa da upa, da se bomo imel fino, pa da naj navijamo za tekmovalce. Pa gre. Pa spet čakamo. A veste da je v resnic velik manjša kot na televiziji. Pa tko suha. Ta bi si lahko prebrala kaj o teh prehranjevalnih motnjah. In čakamo in čakamo in mene prime. Mislim, moram it na stranišče. Mal mencam, ampak vidm da ne bo za zdržat in rečem puncam naj sedijo pa dajo mir, jaz grem, pa vprašam tam enga z nekimi slušalkami na glavi kje da je stranišče. Mal me je čukast gledal, pa mi pokazal ena vrata. Najprej se mi je zdel da smo tam tud prišli, ampak kar naenkrat sem bla na nekih hodnikih, kjer ni blo nobenga živga, pa tud skreta ne. No in pol sem nabasala na eno starejšo gospo, k je očitno pucala, pa mi je pokazala kje je stranišče, pa kje se gre nazaj v studio. Sam, ko sem prišla ven iz skreta nisem mela pojma, na katero stran je treba it. Gospa je pa tud že zginla. Sem se spomnila, pa sem probala punce poklicat. Pa al ni blo signala al so ble pa nedosegljive. Sem pomislila, tukaj se človek lahko zgubi pa ga šele čez dve leti najdejo. Mislim, kar je ostal od njega. Končno sem srečala ene fante, k so se mal režal, pol me je pa en peljal do studia. Samo so že začel snemat, pa sem morala pred vrati počakat, da je blo konc.

Punce so ble navdušene, pa še avtogram so dobile. Tamala je pol dva meseca govorila samo to, da bo voditeljca, ko bo velika. Saj jo je minil. Zdaj hoče bit igralka. Pa tud to jo bo minil. Upam.

Kaj sem hotla povedat... Aja. Ta televizija...to je v bistvu tko kt ena fabrika. Samo da ne delajo žarnic al pa pohištva al pa kaj uporabnega... Mislim kaj, kar je ...res. Ti ljudje v bistvu cele dneve delajo nekaj, da potem ne zgleda tako kot je v resnici. Jaz ne vem, kako ljudje lahko živijo s tem. No, mene ziher ne bojo več vidl tam.

VII.

Vlado: In? A je težko bit zvezda?

Drago: Lepo te prosim, kakšna zvezda...

Darko: Čakala sva te že toliko časa.

Drago: Se opravičujem ampak se je snemanje zavleklo. Sem klical, samo sta oba nedosegljiva.

Vlado: Ja tle je signal kot v riti od črnca.....

Darko: In? Kako je šlo? Te nosijo po rokah?

Drago: Kakšnih rokah, bolj me po podplatih vlečejo. Kakšna zvezda, lepo te prosim....

Vlado: Čakaj, čakaj...Karkoli odprem, te vidim...Odprem revijo: ti čez tri strani... Se peljem po mestu- večkrat si ti na plakatu lot najbolj nevidni vložki na svetu... Pogledam časopis, se režiš na zadnji strani. Na televiziji si večkrat kot reklame za pasjo hrano...

Zdaj samo še čakam, kdaj boš ven skočil, ko bom hladilnik odprl sa bi si vzel pivo....

Darko: Sem mislil, da ne gledaš televizije

Vlado: Daj ne seri! Saj veš da kdaj kje kaj ujamem... Povsod je kakšna televizija... Še malo, pa jih bodo montirali na stranišča.

Darko: To sem zadnjič videl na televiziji. Na Japonskem mislim da je bilo.

Vlado: Me prav nič ne preseneča. Ti revčki so itak takoj po vojni šli adijo....

(Dragotu) No, priznaj - a te lovijo najstnice za avtoqram?

Drago: Ne vem, če me ravno lovijo, ampak...

Vlado: *(se reži)* Stoprocentno se v valovih mečejo za tabo....?

Drago: *(se nasmehne)* Pa ne bi rekel...

Vlado: Kaj ne bi rekel? Daj priznaj... Pred nama se pa res ni treba delat prijaznega.

(pomežikne Darku) Lahko bi tudi na stare prijatelje pomislil... Pa kakšno kdaj napotil k nama... Mislim... Tiste, ki so viška... A? Bi tudi jaz znal kakšno porihtat. Ali pa dve...

(se reži)

Drago: Če bo viška, ti pošljem...

Vlado: No, tako se govori...Zakaj pa so prijatelji? A ne?

Darko: *(tiho)* Ti pa prav veš, ja....

Vlado: Kaj?

Darko: Nič, pozabi... A bomo še eno spili?

Vlado: Veš da...Kaj boš pa ti?

Drago: Kozarec belega vina...

Vlado: Ooooo, ni več tale brozga zate...? *(dvigne steklenico piva)* Seveda, zdaj se vino pije, pa Sex on the Beach pa te pederske kozalrije... Ti... A je sploh kakšen na televiziji, ki ni peder? Razen tebe, normalno... Meni se zdi, da so vsi ritodajalci... Pa ritojemalci.... Ne samo resno- jaz res ne vem, kam to pelje. Mislim... Glej; tip razbije dvanajst idiotov –pardon-negativcev *(se zareži)*, skoči z devetnajstega nadstropja, potem se pa še pol ure za odbijač od avta po cesti pusti vlečt, na koncu pa zgleda kot Travolta, ki se je zrihtal za v disko. S to razliko da je Travolta res frajer. Pa tip. Tam maš pa neke blond fantke, ki točno veš, da bi se v hlače posral, če bi kdo vrata zaloputnil. In edini človek, ki ga je kadarkoli mahnil, je bila sestra, ki mu je hotla barbiko vzet...

Mislim, a ljudje res verjamejo, da taka tetka lahko koga na gobec?

Drago: To je televizija, ne smeš vsega verjet...

Darko:*(se reži)* Itak je ne gleda....Dve pivi pa kozarec belega- a imaš kakšno željo? , čeprav mislim, da imajo samo kakšno mrtvo rebulo... Ali pa namizno belo....*(se reži)*

Drago: Ne, ne... Ti kar prinesi, kar boš našel...

(Darko gre)

Vlado: Ne res me zanima...Saj vem, da televizija ni zares, saj nisem idiot... samo...

Zakaj so vsi tipi s televizije taki, kot da bi ravnokar stopili iz parfumerije...? Ne vem...

Mislim, saj so moji fantje tudi urejeni.... Moraš bit vsak dan sveže obrit. Pa normalno da se stuširaš, pa vse to- to mora bit- ampak, če bi cel dan tako na frizuro pazil, bi lahko ujel samo kakšno razprodajo, ne pa tipa na šnopcu in tabletah, ki hoče ženo in dva mulca s sekuro na koščke razparcelirat....

Drago: Ljudje radi gledajo ljudi, ki so boljši od njih... Ali pa slabši.

Vlado: A daj ga srat...? Nisem vedel...

Drago: Če bi bili na televiziji vsi taki, kot v resnici, je ne bi nihče gledal.

Vlado: Točno to hočem povedat. To je vse en ogromen nateg. V glavo.

Drago: No, tudi to radi gledajo...

Vlado: A?

Drago: Nič. Pač ne morejo bit vsi po tvojem okusu...

Vlado: Kakšnem mojem okusu... Pa saj to vsi vidijo. Mamo enega novega v službi... (*se spomni*) V bistvu ga poznaš...

Drago: Aja?

Vlado: Ja. Te lepo pusti pozdravit. Sandi. Prav srčkan je.

Drago: Sandi?

Vlado: Tak visok temen...

Drago: Ne vem...

Vlado: Kako ne veš? Mi je govoril o tebi kot da sta od iste krave sesala...

Drago: Res ne vem.

Vlado: Ma najbrž sta skupaj sesala, samo ne krave...

Drago: Kaj?

Vlado: Nima veze. No ta tip... Ima šolo, končal z odliko, pa na ne vem katerih vse tečajih je bil... Ko sem dobil papirje sem si rekel- super, končno eden, ki si bo znal sam čevlje zavezat. In potem pa to.

Drago: Kaj?

Vlado: Ja potem pa pride v pisarno ta tvoj Sandi.

Drago: Ni moj Sandi.

Vlado: Okej, potem pa ta vaš Sandi.

Drago: Dobro... in? Kaj je tako blazno narobe z njim?

Vlado: Mal se mi je zadel sumljiv že zato, ker je bil tako polikan. Mislim- uniforma kot iz pravilnika. In mu rečem naj sede. In veš kaj je tip naredil? A veš kaj je naredil?

Drago: Pojma nimam.

Vlado: Noge je prekrižal Kot kakšna maturantka. Meni je mapa iz rok padla.

Drago: Ne vem kaj je tako groznega, če človek prekriža noge.

Vlado: Ej... Mi smo policija! Če človek nima avtoritete je to tako, kot šofer avtobusa z minus dvajset dioptrije... Saj v teoriji bi šlo... V praksi bi šlo pa direkt v graben!

Drago: Kaj? A če ne zglodaš kot bratranec od medveda ne moreš biti policaj, ali kaj?

Vlado: Ma daj si predstavljam... Maš tipa, ki je bil več v zaporu kot v šoli, videl je vse finte na tem svetu, tepen je bil večkrat, kot je pa bil v kinu. In si ga dobil, ko je iz stanovanja skozi okno ven lezel. Saj te stvari so jasne. Malo bolj ga pritisneš, pa pove, ker ve, da zna bit zoprno, če ne bo takoj povedal. Maš celo take, ki se ustrašijo... Ampak to so itak amaterji.... No, to sem hotel povedat. In maš tega tipa, in potem pošljem k njemu tega tvojega Sandija, da bi zvedel, ali je bil sam, mislim, če ima še kakšne prijateljske pajdaše... In kaj bo, naš Sandi? A ga bo z vazelinom do smrti prestrašil?

Drago: Mogoče pa...

Vlado: A daj ne- ma nisem tega vazelina mislil. Tistega za ustnice...

Drago: Kateri pa še je?

Vlado: Ma daj, ne zajebavaj! Saj veš, kaj mislim. Narobe sem se izrazil....

Drago: Dobro...

Vlado: No?

Drago: Kaj?

Vlado: No, a nimam prav?

Drago: Ne vem. Mogoče bi pa vseeno kaj iz njega potegnil...

Vlado: Ma bi moj kurac...

(Drago se namuzne)

Vlado: Samo tiho bod...

VIII.

Vlado: Kako se pa ti potem znajdeš med vsemi temi polikanimi pedri? Ker mora jih bit ogromno- no povej, če ni res... Mislim- ti si vsaj normalen. No, v okviru danih možnosti...

Drago: *(z nasmeškom)* Kakšen se vedno najde...

Vlado: Saj sem vedel, ne moreš mene okol prenest...

Drago: Nisem niti pomislil na kaj takega....

Vlado: No?

Drago: Kaj?

Vlado: Kako se znajdeš? A ti ne grejo na kurac?

Drago: Včasih pa ja...

Vlado: In? Kako ti to znese?

Drago: Nič, opravi svoje in grem naprej...

(pavza)

Vlado: Bi rekel, ja... Profesionalno... Ja.

Drago: Človek pač naredi, kar mora narediti.

Vlado: V bistvu imaš prav...

To je edini način. Veš kolikokrat mene prime, da bi koga kam poslal? Ali pa ga ponesreči v vrata zaletel? Misliš da me nikoli ne prime, da bi se kakšnemu dilerju vezalke na vrhu stopnic odvezale? Vsak dan desetkrat. Ampak si rečem- ne profesionallec si- obdržat moraš kontrolo....

Drago: Ne smeš pustit, da ti pridejo do živega...

Vlado: Točno tako...Drži se zase, izogibaj se sranju, pa ti nihče nič ne more...

Drago: In? Ti uspeva...?

Vlado: V glavnem...

Drago: V glavnem?

Vlado: Pa kje je zdaj s to pijačo? A je šel domov iskat?

Drago: Najbrž iščejo kozarec za vino...

Vlado: A čakaj no...tako zarukani pa nismo...

Drago: Šala.

Vlado: Pa ne najboljša....

Drago: Oprosti...

Vlado: Ma zajebevam se.....A evo ga....

Darko:*(pride s pijačo)* No, a te je zaslišal?

Drago: Ni bilo hudega.

Vlado: Daj, ne bit preveč pameten in daj to pivo ....

Darko: A veš da dela Sonjina sestra za šankom?

Drago: Sonjina?

Darko: Se ne spomniš Sonje? Visoka. Rdečelaska...Z motoristi je visela...

Drago: Točno ja. Sploh nisem vedel, da ima sestro. A ni ona nekaj v droge zabredla?

Darko: Ne vem... Me pa ne bi čudilo...

Vlado: Pogrešana je.

Darko: Kaj?

Vlado: Pogrešana je. Pred pol leta smo dobili prijavo.

Drago: In?

Vlado: Kaj in?

Drago: Ja kaj je z njo?

Vlado: Pojma nimam. Ali je zakopana v kakšnem gozdičku ali pa kje zunaj na štacijskih skretih kurce vleče...

Darko: A nisi ti nekaj imel z njo?

Vlado: Ne.

Darko: Meni se pa zdi, da si enkrat nekaj govoril...

Vlado: Nič nisem imel z njo. Enkrat mi ga je potegnila, to je vse.

(pavza, zadrega)

Drago: No, samo da nisi nič imel z njo...

Vlado: Za koga me pa imaš?

IX.

Maša:

Ne vem a sem pred leti brala, ali mi je pa kdo povedal... Saj tukaj človek sliši vse mogoče. Mislim take zgodbe. Če bi človek znal pisat bi imel za sto filmov kaj pisat. Saj ene par jih zna pisat. Mislim, teh, rednih. Mislim, ne samo pisat, tako da napišeš kaj mora mulc prineset iz trgovine, ampak prav zares pisat, Samo ne vem, če je kaj z njimi. Mislim če so uspešni. Ali pa če so za kaj. Zgledajo ne preveč. Ga v glavnem tud radi preveč nagnejo. Pa niti ne naenkrat. Ampak tako, da so ves čas pod gasom. Saj mogoče jim pa ni hudga. Ne vem. Samo enkrat sem začela pit že zjutraj. In sem za kosilo prav lepo pokozlala sosedine geranije. Njim se pa zdi da ne škodi preveč. So bolj taki, mirni, pa v glavnem vsi rečejo hvala... In takih ni več prav veliko. Ali sem pa jaz že stara... No ta

štorija. Ne moreš verjet. Tip ma poln kufer vsega. Saj veste, kako to gre. Ena pizdarija z drugo, saj ponavadi ne govorim tako, ampak pizdarija je pizdarija in temu se ne da drugače reči. No tako se ti zgodi v življenju. Nekaj takih pizdarih zapored in če nimaš koga, da bi tio pomagal, ali pa da bi samo bil ob tebi...Ja... Jaz to čisto razumem. No in ta tip, ni pisal, zakaj je prišel do tega, ampak v bistvu ni važno...no ta tip....Se je odločil, da se bo ubil. Ker ni bil kakšen balkanec, da bi to kar tak na hitro naredil, pa kar bo bo, se je vsega lotil zelo temeljito. Ker se je pač hotel ubiti. Ne pa histeričen aspirine po celi urgenci bruhat, kot nekateri. Pa rajši ne bom rekla kdo... No in ta...ne vem kaj je bil- bi rekla da kakšen švaba... Al pa železničar, ti so tudi zelo natančni... Ta tip se je zorganiziral. Je šel na rob enega prepada, tako vsaj sto metrov nad morjem. In ker človek nikoli ne ve, se je za vsak primer še polil z bencinom. In še tablel se je fino nažrl, potem si je pa še žile prerezal, na rokah najbrž, ni pisal, ampak to vsi normalni na rokah naredijo, in še štrik si je okoli vratu zategnil, pa za ograjo zavezal. Ker človek nikoli ne more bit zadost temeljit. In se je zažgal, pa skočil...

Tole sem enkrat že razlagala enemu od teh, ki pišejo pa pijejo. In bolj, ko sem govorila, bolj je kimal. Se je zagledal nekam v tla. In kimal. Sem si mislila da prav gotovo o čem zlo globokem misli. Ker je taka štorija, da da človeku za mislit. In tak pameten človek ma najbrž še več za mislit kot jaz. In me zanese in povem še vse kako sem spoznala mojega bišega moža, pa kako je bilo doma, ko sem bila majhna. Pa znal je poslušat. Mislim ne znajo vsi. Ta je prav na pravih mestih pokimal. Pa ni me prekinjal. Sovražim, če me kdo prekine. No in jaz povem, kar sem imela za povedat in čakam. In čakam. Mislim- čakam, da bo kaj povedal. Ker najbrž ima kaj za povedat, če se mu človek takole odpre. In čakam, si mislim, zdajle bom pa zvedela kaj pametnega. In mam počas dosti čakanja in ga ruknem. Mislim, tako ga primem za ramo, da vidim kaj je z njim. In ta pizda pijanska se zbudi. Me pogleda pa reče »A je že zadnja runda?« Mal je manjkalo da ni dobil zadnje runde v ksiht. Sem ga zgrabila psa nevhvaležnega in ga skozi vrata zabrisala. Pa še marelo za njim. Ker je res padalo tisti večer. JA... Me je razpizdil... Še zdaj... Ma ja...

No, saj sem sama tud trapa. Še zdaj včasih pomislim nanjga.

Ne vem. če je bila tisto sploh njegova marela.

A ja kaj je blo s tem tipom... Mislim ne s tem, ampak s tistim železničarjem? Nič. Ampak prav zares nič. Ko je skočil, se je štrik zategnil okoli ograje, ki se zlomila, in to prav tako,

da si ni vratu zlomil, ko je v morje priletel. Voda je pogasila bencin. Pa še tako hladna je bila, da so se mu žile stisnile. Ne ve, kako se lahko žile stisnejo, ker če prav zarežeš teče kot pri kolinah. Mogoče je bil pa amater. Temeljit. Ampak amater. Aja, še tablete so ostale... No, ker se je morske vode nažrl, je še tablete skozlal. In so ga lepo pobral s čolnom in ga peljal v bolnico. Potolčenega, ampak zelo živga. Nisem jaz delala samomora, če ste to prej mislil. Sem bila pa zraven, ko so si punce v internatu žile rezale. Da ji ne bi bilo treba popravcev delat. Pa take bedarije. Saj zarezale so zares, samo so bile zmenjene da jih takoj najdejo, in spakirajo v bolnico. Baje da itak samo na začetku peče. Dokler ni bila enkrat poledica, pa je rešilec prišel šele čez eno uro. Ena boga reva je bila, nekje od morja doma. Taka drobna z velikimi očmi. No, po tistem ni bilo več poskusov samomora v internatu.

....Lepi časi so to bli. Ni kaj....

Aja, a sem povedala da je tist železničar čez tri tedne v bolnici od pljučnice umrl? Nikol ne moreš vedet, kak se bo dan končal. Je zmeri govorila moja babi. Slepa je devetdeset let doživela. Ona je že vedla.

X.

(pavza)

Darko: A vino je v redu?

Drago: Sem pil slabše...

Darko: No, hvala bogu...

Vlado: Ma hvala Stanetu, ki je lokal k sebi spravil....

Darko: Pa sebe tudi...

Drago: Kateri Stane?

Vlado: Ma Stane Cegu...

Drago: Kdo?

Vlado: Stane Cegu...Tisti, ki je za šolo cegle prodajal...

Darko: Opeka se reče...

Vlado: Ti boš že vedel...Si vsak dan najmanj eno kupil...

Darko: Daj mir.

Vlado: Kaj? A zdaj boš pa rekel, da ni res?

Darko: Ma nisem vsak dan-

Vlado: Ja točno... Takrat, kadar te je mami v šolo pripeljala je res nisi (se reži)... Po moje bi lahko počitniško naselje sezidal s tistim, kar si ti od Staneta Cegla kupil... Al pa vsaj eno garažo. Dvojno, bodimo pošteni.

Darko: Ja, ja...Blazno smešno...

Drago: Joj- zdaj vem kateri- Stane Cegu- normalno- Čakaj, čakaj....Stane je odprl lokal? Ne morem verjet...,.

Darko: In tudi kar dobro mu gre... V glavnem je nehal droge jemati, pa pije tudi skoraj nič...

Drago: Kdo bi si mislil...

Darko: No, vidiš..Ljudje se vseeno lahko spremenijo...

Drago: Tudi za nas je še upanje...

Vlado: Dajta tukaj unicef cirkus zganjat - Od pokojne žene je denar dobil. Mislim zavarovalno polico so mu izplačali. Reva se je v lastni kopalnici utopila...

Drago: A ja?

Vlado: Ja. Pač en od teh nesrečnih primerov. Še dobro, da nista imela otrok.

Darko: Ona je bila kar precej starejša od njega...se mi zdi.

Vlado: Bila ja, ampak prava baba, mislim, tako, očuvana, pa tako, vitalna za svoja leta...

Drago: A z njo tudi nisi nič imel?

(*Drago in Darko se režita*)

Vlado: Ne, enkrat v srednji sem jo peljal na bazen, ampak je tam takoj našla ene starejše tipe. Tiste motoriste...

Drago: A tiste, ki si jih ti potem zaradi droge polovil?

Vlado: Točno te.

Darko: Točno, še po časopisih so te vlačili zaradi tega. Kaj je že bil naslov? »Mladi policist razbil heroinsko navezo« Ampak meni se oni nikoli niso zdeli tipi, ki bi bili na drogi.

Vlado: No, me veseli, da smo slišali tvoje strokovno mnenje.....

Drago: Ampak to je bila odskočna za tvojo kariero.

Vlado: No, ne rečem, da mi ni pomagalo... Ampak v tem poslu se moraš vseskozi dokazovat.

Drago: V vsakem.

Vlado: Na to pa pijem. Živjo!

(nazdravijo)

Darko: Kje smo že ostali?

Drago: Pri izzivih, ki nam jih postavlja naše delo....

Sarko: Ne ne.tisto prej...

Vlado: Kaj misliš predstaviti še kakšno strokovno mnenje o policijskemu delu?

Darko: Daj ne zajebavaj... Ne prej je bilo nekaj zanimivega- aja... Kako je potem umrla ta Stanetova?

Vlado: Saj sem rekel...nesrečen slučaj...

Darko: Jaz bi prej pomislil, da je Stane malo preveč z rokami razlagal... Mislim, če ne bi vedel.

Vlado: In ker ne veš, nimaš kaj gobcat. Bil je nesrečen slučaj.

Darko: Čakaj....a ni to ta ista, ki je že pred tremi leti po nesreči padla po stopnicah...

Vlado: *(mirno odpije, skomigne)* Eni pač nimajo sreče...

XI.

Drago: No?

Darko: Kaj?

Drago: Kaj je ta blazna novica?

Darko: Aja, to...Bom povedal samo da Vlado pride nazaj...da ne bom brezveze dvakrat razlagal...

Drago: V redu....A je kaj groznega?

Darko: Ne. V bistvu ne. Res pa je, da sem se usral, ko sem zvedel.

Drago: Ampak ni pa grozno?

Darko: Ne...

Drago: Smo pa skrivnostni...

Darko: Ma saj ni nič takega, mislim, je, velika stvar je, ampak je v redu.

Pa kje je zdaj s to rundo?

Vlado: Pomiri se, ne bom te zasliševal, če nočeš povedat.

Darko: Prosim.

XII.

Vlado: (*pride z novo rundo*) Da ne bomo od žeje umrli...

Darko: A daj..saj ga še pol nisem spil-

Vlado: Potem pa hitreje pij.In? Kdaj te bom kaj videli na kakšnem filmu?

Drago: Ne verjamem da prav kmalu...

Vlado: Kako? Zakaj pa ne?

Drago: Te stvari gredo počasi...

Vlado: Potem pa malo porini.

Drago: Ne verjamem, da bi prav dosti pomagalo....

Vlado: Daj, lepo te prosim, ne meni buč prodajat... Saj hočeš na film, a ne?

Drago: Najbrž da.

Vlado: Kako zdaj najbrž? A hočeš ali nočeš?

Drago: Hočem.

Vlado: No, potem moramo stvari samo malo - pospešit...

Drago: Joj, ne že spet kakšen od tvojih genialnih načrtov...

Vlado: Kaj pa manjka mojm načrtom?

Darko: Če odmislimo to, da vedno vključujejo najmanj dve obliki zakonsko prepovedanega nasilja in da nikoli ne uspejo, nič...

Vlado: A te je kdo kaj vprašal?

Darko: Daj no...saj se samo-

Vlado: Vprašal sem te, če te je kdo kaj vprašal?

Darko: Daj no mir..saj ne-

Vlado: A ti mene ne razumeš? Vprašal sem te, če te je kdo kaj vprašal?

Darko: Ne.

Vlado: Bi lahko potem pustil, lepo prosim, da se z mojim človekom pogovoriva par stvari okoli njegove kariere...

Darko: Seveda.

Vlado: No, kje sem že bil, preden me je tale pedofilska mama zmotila?

Aja... No, v bistvu moraš samo prepričati prave ljudi...Preprosto...

Drago: Ni tako preprosto- če bi bilo, bi bil zdajle v Hollywoodu ne pa pri Stanetu Ceglu...

Vlado: Je. Preprosto ... Samo zvedet moraš nekaj, kar človek skriva... In potem to pametno vnovčit...

Drago: A se temu ne reč izsiljevanje?

Vlado: Ne, izsiljevanje je, če rečeš človeku, da mu boš pobil famulijo in jih dal prej posilit policijskemu dobermanu, če ti v najkrajšem možnem času ne plača toliko in toliko denarja...Tole je pa preprosta trgovina...Če, ne dobim tega, kar hočem, boš ti dobil nekaj, česar nočeš...

Drago: Jaz ne vidim prav velike razlike....

Vlado: Kako ne? Saj ne groziš tipu, da mu boš ne vem kaj naredil...samo zvedelo se bo za nekaj, kar je itak on sam naredil... Ne vem, kaj bi bilo narobe s tem. Tako ali tako je že pečen, če je nekaj zajebal. Samo vprašanje časa je kdaj bo to... no izbruhnulo, in se bo potopil v reko dreka...In ljudje smo pripravljene narediti zelo veliko, da bi si kupili malo časa...

Darko: jaz se tebe včasih malo ustrašim...

Vlado:(*se reži*) Ti se kar boj, je dobro za prekrvavitev....

XIII.

Darko: A vidva mislita da je dober fuk isto kot zaljubljenost?

(*kratka pavza, Drago in Vlado bruhmeta v smeh, Darko se nasmeje*)

Darko: Ne, res....A vama se ne zdi da je to isto?

Vlado: Če se mi zdi dober fuk isto kot zaljubljenost? Hm...Tole moram pa dobro premislit... Po temeljitem premisleku in z pestrimi iskušnjami, ki sem jih, kot vesta, nabral z leti, lahko popolnoma prepričano rečem, da ti, po pojem mnenju, že dolgo nisi fukal...

Darko: Ma daj ne seri, fukam skor vsak dan... včasih tudi po večkrat...

Drago: A zdaj se boš pa še ti začel hvalit?

Vlado: Fukaš skoraj vsak dan al skoraj fukaš vsak dan? *(se reži)*

Darko: Ne, o tem sem premišljeval prej na stranišču....

Vlado: A potem si za danes že fukal? A si si vsaj roke opral? Al takoj neham kikirikije jest?

Drago:Kaj te je pa presvetlilo na stranišču?

Darko: Ne, dajta bit malo resna...

(Drago in Vlado naredita smrtno resne obraze..čez par sekund počita v huronski smeh)

Darko:*(ne more, da se ne bi nasmeljal)* Dobro, dobro...

Drgao: Oprosti, daj povej....

Darko: A veš, ko se zbudiš zjutraj, a ne... pravzaprav zvečer....

Vlado: Zvečer bolj redko, ampak se tudi zbudim, če je treba...

Drago:*(skozi smeh)* Daj, pusti ga, naj pove....

Drako: Tako, ravnokar je padel en res dober fuk... Pa ne tisti prvi, ali pa drugi, ko si še ves prijazen, ona pa pazi, da se ji ne bi celulit videl... Ampak tako - po kakšnem tednu, ko sta se oba že malo sprostila, kakšen, deveti, deseti fuk....

Vlado: Deset v enem tednu? Tebi bo treba pa malo normo zvišat...

(Drago ga grdo pogleda, Vlado utihne, čeprav je očitno imel namen duhovičiti še naprej)

Darko: No, in tako ležiš, ona je po možnosti zaspala, ali je pa šla pred eno uro za pet minut v kopalnico...In se počutiš, kot da si kralj sveta.... A vesta o čem govorim...?

Drago: Ja, mislim da vem...

Darko: In si rečeš: »Takole bi se pa jaz vedno počutil...« Nič te ne skrbi, nehal si trebuh noter vlečt, ni te strah če maš dost dolgega....In ona je res super...tako...znana pa blizu ti je... Pa prav se reži... Pa tvoje fore so ji smešne...In bi jo kar domov odpeljal...

Vlado: Jaz jo ponavadi že prej...

Darko: Daj, ne drkaj, saj veš kaj mislim. Tako se reče, ne...?

Vlado: Oprosti, vem, kaj misliš, ja... No in? A to kam pelje....?

Drako: Saj ravno to je zanimivo... Kam to pelje.... In tako si ti super, in ona ti je najboljša na svetu, nehaš za drugimi babami gledat -v glavnem- (*se režijo*) v bistvu bi se dalo rečt, da si zaljubljen...

Drago: V bistvu....

Darko: No...do tukaj vse v redu....Potem se pa - ne vem kaj zgodi, nekako se navadiš...

Najprej ni vsak fuk več kot ognjemet za novo leto ampak je samo vsak drugi tak, potem vsak tretji....Ona... Ne samo, da neha na celulit pazit, ampak se tudi brije ne več redno...

Vlado: Joj, vem, ja... Ko vse bode...Čeprav to zna včasih bit v redu-

Drgao: Daj zadrži zase svoje male seksualne perverzije... Mene zanima, kam to pelje...

Darko: In potem se začne pred tabo brit, pa kar naenkrat je ves čas v nekih ohlapnih trenirkah, ali pa jopcah od svoje ne vem katere tete... In potem jo nekega dne pogledaš, ko, recimo, pomiva posodo v prevelikih copatih in zgonjeni majici in si rečeš «Čakaj, kje pa je tista Andželinca, ki me je v štrumpantlih na svilenih rjuhah pričakala?» In zaštekaš da si prej v trgovini detajlno preveril rit od študentke, ki je pred tabo stala v vrsti.... In kar naenkrat nisi več zaljubljen...

In pobereš zobno krtačko, pa rezervne gate... Pa si zvečer spet v mestu na pijači....

(*pavza*)

Vlado: Ja...In?

Darko: Mislim, a ni to žalostno?

Vlado: Žalostno je samo, če ne pade dober poslovilen.

Drago: Zna bit da je to res žalostno, ne rečem. Samo ne vem, kje je povezava med fukom in ljubeznijo?

Darko: A nisem ravnokar razložil?

Drago: Meni ne...(pogleda Vladota)

Vlado: Ne mene gledat, jaz jih odjebem pred trenirko... Tam nekje, ko se začne pri ognjemetu šparat...

Darko: Glej...To, ko se zaljubiš, ti je jasno...

Drago: Ja.

Darko: In potem, ko gre vse počasi v tri vesele krasne tudi?

Drago: Da.

Darko: Torej?

Drago: Čakaj, ti si naju vprašal, če se nama dober fuk zdi isto kot zaljubljenost....A je res?

Vlado: Dobesedno.

Drago: To, da si dobro fukal, sem razumel. To, da si zaljubljen tudi. Ne razumem pa, kje je povezava... Mislim, zakaj bi bilo to isto...

Darko: Ne vem. O tem sem premišljeval na stranišču....

Vlado: Si si pa res čas vzela.

Darko: A je dober fuk tisto, kar nas pripravi do tega, a se zaljubimo, ali je fuk dober zato, ker smo zaljubljeni....?

Drago: A.

Vlado: Po mojem dober fuk nima veze z zaljubljenostjo....

Darko: Zakaj?

Vlado: Ker potem jaz nikoli ne bi dobro fukal... In bog, jaz, pa ene par ljubice vemo, da temu ni tako....

Darko: Ma ti itak ne šteješ...

Vlado: Kaj ne štejem?

Darko: Ma ti nisi normalen...To je bilo vprašanje za normalne ljudi...

Vlado: A on je normalen, jaz pa ne?

Darko: Njega ni strah njegovih čustev. To, kako pa kaj pa s kom on to počne v postelji pa ni... To ni...

Vlado: Normalno?

Darko: Relevantno: relevantno je zelo prava beseda. Mislim...

Vlado: Čakaj...a zdaj mi hočeš povedati da on, ki živ ljubi usrani dan ni bil z žensko je relevanten, jaz, ki sem podelal pol mesta pa nisem, ali kaj?

Darko:Točno tako: On je v stiku s vojimi čustvi.... Ti imaš pa tukaj nekaj večjih problemov...

Vlado: A misliš?

Darko: Vem. In tukaj, če nisi dojel, gre za vprašanje čustev.

Vlado: Meni se zdi, da gre za to, da se ti babe naveličaš, potem pa iščeš izgovore, da bi jo odjebal...

Darko: To se tebi zdi. Ampak, naj ponovim, ti nisi relevanten...

Vlado (*zase*) Doma vprašaj, kdo je relevanten....

Darko: Kaj?

Vlado: Nič....Kaj pa ti misliš? A imate vi tudi take probleme?

Drago: Saj me ni treba vikati, hvala...

Vlado: (*se reži*) Mislim, saj veš...a je to pri vas isto...

Drago: No, če že vztrajate, vamo bom odgovoril... (*popije*) Pri nas....je vse to bistveno lažje... Vsi imamo nove trenirke, hodimo redno h kozmetičarki in imamo hišne pomočnice... Ma, ne zajebavam se... V bistvu je isto... Ker konec koncev je vseeno v koga si zaljubljen... Ali pa misliš da si zaljubljen. Ali pa veš, da nisi zaljubljen. (*pokima Vladotu*)

Vlado. (*nazdravi*) Živeli.

Drago: Ja, ne vem..nikoli si nisem mislil, da bom rekel kaj takega, ampak, moram...

Grozno je, ampak moram spraviti iz sebe...

Darko: Ja...? Povej...

Drago: Hja, ne vem, kje naj začnem...

Darko: Povej no, saj tukaj smo sami prijatelj...

Drago: Ja... torej...

Vlado: Kaj? A si pogruntal da nisi peder, pa da si jih ponesreč vsa ta leta mal v kako dobival...?

Drago: Bojim se, da je še huje...

Darko: No...?

Drago: Strinjam se z Vladotom.

Vlado: O pizda...

Drago Mislim, da samo iščeš izgovore da ne bi imel slabe vesti...Če si res zaljubljen, te ne moti ne trenirka, ne kocine, ne jopice, ne copate, tudi to ne, da ogleda za vsakim komadom ki zgleda boljše od svojega psa...

Vlado: Evo roka... No? Kaj je Oprah? A zdaj boš pa kar tiho, ko ti je človek, ki je« v stiku s svojimi čustvi« povedal da si pizda mala usrana...?

Drago: Daj pusti ga...konnčo se je začel spraševati o smislu življenja... ne smeva ga takoj zatolčt...

Vlado: Zanimivo, da je o smislu življenja začel razmišljat s tičem v roki....

Drago: Ja nekje je treba začet....

XIV.

Darko: Daj, ne provociraj...

Vlado: Ma kdo te provocira....

Darko: Ti! Že cel večer...

Vladp: Ma kaj pa ti veš kaj je to provokacija...

Darko: Veš kaj, zelo dobro vem, če jo vidim...

Vlado: No, če si jo zdaj vidil pa še nama razloži, kaj to je...

Darko: Kako...? Mislim....Kaj naj razlagam...?

Vado: Ja razloži nama , kaj je to provokacija...

Drago: Ni slabo vprašanje...

Vlado: No? Vidiš? Ustrezi nama, prijatelj.(*se reži*)

Darko: Ja... Ne vem....Provokacija je če koga razjeziš...mislim ne...če koga hočeš razjeziti...

Vlado: Ja.. ampak?

Darko: Kaj ampak?

Vlado: No - a je provokavcija če se otrok v hlače poserje ?

Darko: (*razmišlja*) Ne, po moje ne...

Vlado: Kaj pa če se mulci zoprnemu sosedu na predpražnik poserjejo, zakurijo pa pozvonijo ?

Darko:: Ja to bi bila že bolj...

Vlado:Torej?

Darko: Torej kaj?

Drago: Razlika je, če koga namerno razjeziš...

Darko: Ajaaaa... Točno ja... Vidiš, nisem nikoli pomislil...

Vlado: No to je pa res presenečenje...

Darko: (*zamišljen, regaira z zamikom*) Kaj? Kaj je presenečenje?

Vlado: Pozabi...

Drago: Ampak po moje pa ni provokacija samo to, da nekoga namerno razjeziš... Po moje lahko s provokacijo človeka pripraviš do tega, da začne razmišljat...

Vlado: No potem je bila tole uspešna provokacija...

Drago: Ja, po tej definiciji popolnoma... V bistvu, ne...

Vlado: Ja...?

Drago: V bistvu sem hotel povedat da je, vsaj po moje, provokacija v bistvu to, da pripraviš človeka, da začne drugač razmišljat...

Vlado: Hm...Ne vem...Nisem prepričan...se mi zdi da je bilo tisto prej bolj točno...

Drago: Misliš da samo razmišljanje? Brez drugačnega?

Vlado: (*popije*) Jep.

Drag: Čeprav je danes težko definirat, kaj je to provokacija...

Vlado: Danes je težko definirat karkoli...

Drago: Najbrž res ja..Ampak to, mislim, to okrog provokacije...To se je zelo spremenilo...

Vlado:Ja?

Drago: Ja. Mislim da je prava provokacija danes zelo redka... Ne vem...Danes za toliko stvari pravijo, da so provokativne...Mislim, vse je provokativno...Televizija, reklame, umetnost... Ne vem, praktično vse...

Vlado: Ja...?

Drago: Ampak meni se ne zdi, da bi ljudje danes kaj več razmišljali kot včasih.

Vlado: Se moram kar strinjat...

Darko: Ampak ne vidim, kaj je drugače?

(*Vlado ga pogleda kot majhnega otroka*)

Darko: Kaj? A ne smem zdaj čisto nič več rečt?

Drago: Ne, saj ni neumno vprašanje...V bistvu... Po moje je razlika v tem, da danes vsi hočejo bit provokativni...V bistvu pa hočejo samo ugajat, ali pa presenetit...

Darko: In s tem kaj prodat...

Drago: Točno... Prave provokacije pa ni več.

Vlado: Ne rečem, da nimaš prav, amak kaj hočeš povedat.?

Drago: Ja... No, poglej primer... Recimo v umetnosti...

Vlado: No, zdaj smo pa tam...

Drago: Ne ne ne, samo mislim, da je dober primer... Včasih, in to sploh še ne tako dolgo tega, si lahko naslikal sliko, ali pa si napisal - recimo pesem... ki se je nekaterim ljudem zdela tako provokativna, da so te hoteli zapret, obesit, zakurit, skratka, se te znebit...

Vlado: (*se reži*) Dobri stari časi...

Drago: Ampak dejstvo je, da so nekatere od teh stvari, no umetniških... kako naj rečem? Umetniških del- da so nekatera ljudem res dala mislit.... Da so – in to ne samo takrat, ampak še generacije po tem te stvari-

Darko:-umetniška dela.

Vlado: ...Umetniška dela...Kaj sem že govoril?

Vlado: Da so te stvari enim ljudem spremenile življenje .

Drago: Ja. Točno tako. In meni je pri celi stvari še najbolj všeč, da to velikokrat sploh ni bilo namerno...

Vlado: Kaj, je bilo ponesreči? »Ups, pardon! Joj, roman sem napisal! Sploh ne vem , kaj mi je bilo«

Drago: (*se smeji*) Ne seri... Ne. Razlika je bistvena...Danes se vsi deklarirajo za provokativne. Mislim, vsi pravijo, da so blazno provokativni... Vsi... iz medijev, iz, kaj je to...? Ne vem iz....sveta medijske pozornosti (*se reži*). Razumeš... vsi to govorijo, v bistvu pa nobeden ni... Ker kar nekaj serjejo na pamet...

Vlado: Čakaj, če sem dobro razumel... Je v bistvu tako... Če se danes nek ta.... - recimo mu umetnik- če gre na vrh stolpnice na sred mesta... se tam poserje, in potem ta drek zmeče na ljudi na cesti, to v bistvu ni provokacija?

Drago: Ne. To je sranje.

Darko: Leteče sranje.

Vlado: Ker v bistvu nihče ne začne zaradi tega razmišljat...

Drago: Točno tako. Samo dežnike sabo vzamejo, tudi če je lep dan...

Vlado: Ker nikoli ne veš kdaj boš posran?

Drago: Ker nikoli ne veš, kdaj ti bo drek na glavo priletel...

Vlado: Ampak to je že v bistvu ena ... spodbuda...

Drago: A tebi se mora kdo na glavo posrat, da veš, da se ti lahko sranje zgodi?

Vlado: Ne.

Drago: In kaj bi si mislil o človeku, ki bi izvedel tako akcijo?

Vlado: Ja najbrž to, kar bi si mislil vsi normalni ljudje...

Darko: Kaj si pa mislimo normalni ljudje?

Vlado: Da je takega idiota treba poslat kopat jarke, ali pa sneg kidat.

Drago: No vidiš, torej te je pripravil do tega, da si začel razmišljat, ampak nisi pa začel razmišljat drugače...

Darko: Vsak razmišlja drugače. Nihče ni isti. Vsak človek je bog zase...

Vlado: A si spet tista njujejderska sranja od tvoje babe na skretu bral? Boš ti še? (*vstane*)

Drago: Bom. Ampak tale je zadnja.

Vlado: (*gre proti šanku, med hojo*) To bomo pa še vidl...

XV.

Vlado: A bomo še eno?

Darko: Ne vem, jaz bi moral še domov peljat...

Vlado: Zdaj boš tako ali pa tako napihal...

Drago: Ne vem...Ne bi več vina...

Vlado: Tako se govori.. Kaj boš ta babja jajca cuzal...

Drago: Ampak ne vem kaj bi....

Vlado: Jaz vem kaj bomo-

(*pavza*)

Darko: No kaj?

Vlado: Nekaj v duhu današnjega večera...

Darko: Nisem vedel da je kakšen duh prisoten...

Vlado: No, dajta, intelektualca... Dajta malo pomozgat... Kaj bi lahko popili v spomin na dobre stare čase? No? A se komu kaj svetlika?

Drago: Zaenkrat samo lučka za poln tank...

Vlado: Kot včasih...A se spomnita, kaj smo po šoli pili na dvorišču?

Darko: Ne.

Drago: Neeeee... Daj no mir. Saj ne moreš bit resen...

Vlado: Zakaj pa ne? Eno rundo za presekat.

Drago: Daj no mir ... Kdo bo to pil...

Vlado: Kdo? Mi. Če je bilo takrat v redu, bo tudi danes.

Drago: Kje boš pa dobil? Ne verjamem, da ga imajo. Tega celo od Staneta ne bi pričakoval....

Vlado: Mogoče je pa kdo mislil, da lahko pride do česa takega...?

Darko: O čemu vidva govorita?

Vlado: Daj, ne se delat še večje princeske kot si že itak.

Darko: Ne, res ne vem...

Vlado: A se ne spomniš, ko smo se nalival po šoli, pri nas na dvorišču? Zadaj za garažo?

Darko: Ne vem... Točno... Enkrat smo nekaj... Samo se skoraj nič ne spomnim.

Drago: Domačega ruma, ki ga je Vlado ukradel mami, se ne spomniš? Mogoče se pa spomniš, kako si potem celo popoldne pri meni bruhal v lavor...?

Vlado: He he... Še en teden si hodil okrog, kot da te je kdo iz kakšne sifilitične pasje riti potegnil....

Darko: Joj, točno... Po moje sem od groze pozabil... Potem sem jih pa še od starega dobil...

Drago: No, vidiš, da se spomniš...

Vlado: Pa tega, kako si ostal zaklenjen v šolski kleti se tudi ne spomniš?

Drago: Ko si klical na pomoč pa ti je hišnik prišel pomagat - s palico za preproge stepat...*(vsi se režijo)*

Vlado: Ali pa ko si si hlače zmočil pred prvim randijem... Vsi na plesu so mislil, da si se poscal...

Drago: Saj smo takoj uredili...

Vlado: Če ti ta tukaj ne bi dal svojih hlač, bi se Sandra s kom drugim mečkala v garderobi...

Darko: Kako pa veš, da sva se mečkala?

Vlado: Daj no mir, cela šola je vedela. Konec koncev mi je pa itak sama povedala vse detajle... Kako te je učila-

Drago: Kaj ga je učila? Tega pa ne vem...

Vlado: Recimo, da mu je razložila osnove ženske anatomije...

Drago: Kako pa da je Andreja tebi povedala...

Vlado: Veš da obstaja... mit, da se moški po seksu razgovorimo...? Po moje isto velja za ženske.

Darko: Ti si bil s Andrejo?

Vlado: Bolj kot ti, če smem pripomnit...

Drago: Kdaj pa? Po šoli?

Vlado: Prej in potem.

Darko: Očitno bomo danes zvedeli zanimive stvari...

Vlado: Nimata pojma kako zanimive.

Drago: Kaj misliš s tem?

Vlado: Nič.

Darko: Ti si bil tudi s Katjo, a ne?

Vlado: Katero Katjo?

Darko: Tisto, ki zdaj dela na občini...

Vlado: Če se prav spomnim, da...

Darko: Pa s Silvo...

Vlado: Tudi kakšna Silva bi se našla...

Darko: In z Bojano si se tudi baje hvalil...?

Vlado: No ne vem, če sem se hvalil, ampak...

Drago: Tole je pa nova definicija intimnega prijateljstva

Darko: Z Mirjam sta itak živela skupaj...

Vlado: Pa ne bi temu tako rekel... Nekajkrat je prespala pri meni...

Darko: Ne morem verjet... Ti si bil s skoraj vsemi mojimi ženskami?

Vlado: Daj, ne pretiravaj... Pa kakšnimi tvojimi... Saj si vse pustil...

Darko: To nima nobene veze s tem.... Dejstvo je, da si bil z istimi ženskami kot jaz.

Vlado: Je pač majhno mesto, mi pa moški v najboljši letih. Kaj češ...? Branil se pa res ne bom....

Drago: Sem že slišal, da ima kdo podoben okus za ženske, ampak tole je pa vseeno malo čudno...a si res bil z vsemi-

Darko: Kaj pa Mojca?

Vlado: *(se reži)* To moraš pa njo vprašat...

Darko: Ne morem verjet. Ne morem verjet! Ti kot kakšna hijena laziš za mano, ali kaj?

Vlado: Ne vem če je hijena primerna beseda. Hijene se tepejo za mrhovino...Ni se mi zdel, da si kakšno od teh ravno do smrti pofukal...

Drago: *(se smeji)* Kako pa zglada če koga do smrti pofukaš?

Vlado: Odvisno a si zgoraj ali spodaj.

Darko: Katero si še? No, povej... Daj no!

Vlado: Pa kaj ti bo to pomagalo?

Darko: Ne, hočem vedet! Ker s počutim ogroženega!

Vlado: Daj ne pretiravaj, saj nisem tebe dol dal... Mislím...še...*(gleda Dragota)*.

Darko: Ja zelo smešno, zeeelooo smešno...

Vlado: Meni se zdi čisto zabavno...

Darko: A se ti zdi, da se kdo smeje tukaj? A se ti?

Vlado: Ne. Ampak to še ne pomeni da ni smešno...Še najbolj to, kako si se razburil zaradi brezvezne pizdarije... Jaz mislim, da je čas da presekamo...*(vstane)* Tri kratke... Bom kar dvojne naročil, da pridemo malo k sebi...

Drago: Misliš da je to pametno?

Vlado: A da pridemo k sebi? Nekaterim ne bi škodovalo...

Drago: Nekaterim pa najbrž da.

Vlado: *(se ustavi)* Koga si pa mislil s tem?

(pavza, gledata se)

Drago: Zajebancija, brezvezna zajebancija, kot bi ti rekel...

Vlado :*(se zareži)* Točno tako, zajebancija mora bit. Kam pa pridemo, če bi vse jemali smrtno resno...*(gre)*

Drago: *(zase)* Mogoče smo pa že tam...

Darko: Ne morem verjet...A si videl kretena? Pa še reži se, kot da je na lotu zadel...

Mislím..ta res ni normalen...

Drago: Pojma nimaš...

Drago: Daj no...Kaj misliš da je njegov življenjski cilj, da spi z vsemi tvojimi bivšimi...?

Mislím, saj ne rečem da ni čuden, ampak...

Darko: Saj najbrž imaš prav...

Drago: No vidiš, pomiri se... A ne vidiš, da te samo provocira?

Darko: Misliš?

Drago: Veš, da uživa v tem... Spomni se, kaj je delal puncam, če su mu bile všeč...

Darko: Točno..nikoli ne bom pozabil, kako je tisto malo rdečelaso v jok spravil. Kaj je že vrgla vanj?

Drago: Jajce. Trdo kuhano jajce...

(se smejita)

Darko: Ampak vseeno mi ni vseeno...

Drago: On je pač tak...

Darko: Ja, on je pač tak...

(pavza)

Darko: Ti... Zakaj misliš da je on tak? Ker meni se zdi, da on v bistvu ni slab človek...

Ampak obnaša se pa kot zadnji idiot in prasec...

Drago: Tega nikoli ne moreš vedet...

Darko: Najbrž tudi on ne ve...

Drago: Mogoče pa...

Darko: Misliš?

Drago: Ne vem..Ugibam...

A ti se res ne spomniš, kako si pri meni celo popoldne bruhal ko smo se nažrli tistega ruma?

Darko: Ne vem... Vem, da sem mislil da bom jetra zbruhal, pa tega se spomnim kako me je stari s tistim za blazine napihovat nalomil...

Drago: S čim?

Darko: Ma veš s tistim okroglim za blazine napihovat. Taka bunka, ki si jo moral pohodit...?

Drago: Aha.... S tem te je naklestil?

Darko: Hvala bogu. Ker je prav takrat garažo pospravljal.

Drago: Ja....?

Darko: Ob steni so bila vesla za gumenjak pa ribiške palice.... V bistvu sem jo še dobro odnesel.

Drago: Če tako pogledam najbrž res....

Vlado: Ampak tega, da sem bil pri tebi, se pa v bistvu ne spomnim... Kako je pa bilo...?

Drago: Inspirativno. Nadihujoče.

XVI.

Vlado: In? Si našel kaj zase? Mislim na televiziji jih pa res mora bit kot blata....

Drago: Odvisno kaj iščeš...

Vlado: Po mojem se tam vse najde...

Darko: (*se reži*) Tam bi celo tebi kakšna dala...

Vlado: Jaz se ne rabim na televizijo hodit prodajat, da bi babo našel...

Darko: Sem pozabil, ja...Ti jim samo lisice natakneš...?

Vlado: Ma nataknem jaz tebe... Čeprav enkrat se je pa res zgodil...

Darko: Povej, povej...

Vlado: (*se reži*) Ne morem, službena skrivnost...

Darko: Daj no...Saj ne bova nikomur povedala... A ne da ne...

Drago: Komu naj pa povem?

Vlado: Tistim tvojim pedrom na televiziji... Tam je itak tak brlog...

Drago: (*se smeji*) Pojma nimaš kakšen...

Vlado: No, dobimo neke noči prijavo, kaljenje javnega redu in mira, očitno si ima nek par zelo naglas za povedat kaj si mislita drug o drugem... Pridemo tja.. Res – ona športno pod gasom, on je bil nazadnje trezen v vrtcu... sta že preuredila kuhinjo, in sta se ravnokar spravila na dnevno sobo. Ju opozorimo, on nekaj blodi, hoče odrinit kolega, pade, si razbije glavo... Pride rešilec, njega vna urgenco, njo popišemo... Baba se očitno ne sekira preveč... Ona bi še nekaj spila... Vprašam jo, če jo kdo odpelje v bolnico, ona pa da ja, ampak samo jaz... Ne zdi se mi čudno, mislim, kakšne blodnje vse človek lahko sliši... Ni da bi govoril... In se napakirava v avto... Nakar ona meni sredi poti, da je žejna. Ji rečem da je v bolnici ziher kaj za pit. Pa reče da na medicinskemu alkoholu še ni... da se mora samo malo podpret, ker jo je strah bolnic...

Darko: In jo pelješ na pijačo in bum!

Vlado: Pomiri se... V službi sem, kakšna pijača... Gledam jaz njo, ne zgloda slabo, ne pije še dolgo... In si mislim kaj ji je, da je s takim kretenom...

Drago: Veš kaj vse ljudje naredimo, da ne bi bili sami...

Vlado: Na žalost, ja.... In se peljeva, sva ravno čez most, tam, kjer so tisti travniki...

Darko: Zadaj za novimi bloki?

Vlado: Tam, ja....In ona da jo lulat. In rečem, da naj počaka, da je še pet minut do bolnice, ona pa da ne, da mora zdaj, drugače ji bo ušlo... Kaj čem,ustavim. Ona kar na sredo polja, jaz si prižgem cigaret, pa se obrnem...

Drago: Od kdaj si pa ti tako obziren?

Darko: Se spomniš, ko so ga dobili na ženskem stranišču?

Drago: Prvič, drugič ali tretjič?

Vlado: Jaz sem vsaj videl kakšno nago žensko rit... Mislim razen tisto od svoje mame....

Darko: Ma daj nehaj... Sploh ne vem kaj sem ti šel to govorit.

Vlado: No pa saj to je lepo...Tako povezana družina, Da se še kopate skupaj....

Darko: Daj ne pretiravaj.... Samo enkrat sem ponesreči stopil v kopalnico, ko se je tuširala....

Vlado: Ponesreči se je samo-

Drago: Dajta nehat! Ne bom spet pol ure poslušal kdo je komu kaj z mamó. (*pogleda Vladota*) Kaj je bilo potem?

Vlado: Kje sem že ostal?

Drago: Ona urinira ti si pa obziren.

Vlado: Obziren- normalno, da sem obziren- danes te tožijo, če jim ni všeč, kako si postrižen.... Nikoli ne veš, kakšna pizdarija lahko pride iz tega... In tako kadim, in mislim kako, smo včasih na tem travniku mačke s kamni ciljal in kar naenkrat jo začutim za sabo. Se obrnem- mislim, lahko bi me s kolom po glavi, kar se mene tiče- nikol ne moreš vedet. Ona pa, če smo vsi tako živčni, pa da se je treba včasih tud sprostit. In jo vprašam kaj ima v mislih in baba reče da je žalostno, da mora takemu kerlcu to razlagat. Jaz jo gledam, si mislim » ti bom jaz mal razložil« .... A sem povedal, da je bila prav lepo ohranjena?

Darko: Čakaj, čakaj...A te ni še ravnokar skoraj tožila? Pa s kolom po glavi? Ti pa zdaj kar hlače dol pa juhu ali kaj?

Vlado: Ti nimaš tri čiste o ženski psihologiji....

Darko: Pardon... Še dobro, da jih imaš ti. A si bil na kakšnem tečaju v službi? Ženska psihologija v dveh poglavjih?

Drago: Treh. Ne moreš met treh čistih v dveh poglavjih.

Darko: Ne bi bil prepričan, naš Vlado je od nekdaj bil talent...

Vlado: Dobro, a vidva mislita stresat smrtonosno duhovite šale ali mislita poslušat, kaj je bilo?

Darko: Oprosti, povej, povej...

Darko: In se spraviva midva v akcijo, k ona kar naenkrat meni če imam kje lisice... Malo pobuljim, pa si mislim, zakaj pa ne. Dokler ne misli mene priklenit. Pazi zdaj to... Reče naj jo priklenem, kamorkoli. Jaz jo lepo zatakнем za stebriček od vrat. Ona že mokra da se je megla začela delat. Se fino naguzi... Kaj naj zdaj? Ne bom samo gledal, mislim, še hrane se ne spodobi stran metat, kaj šele ornk mastne pičke... Jaz lepo uletim... Ko se je začela dret... Hvala bogu da sva bila sredi polja-

Darko: Kako to misliš, da se je začela dret?

Vlado: Kako to mislim? Pa drla se je. Tako kot ti, ko si se na štriku pr telovadbi s stropa peljal pa z jajci bremsal. Mogoče še mal bolj.

Drago: Joj, točno....Še en mesec si hodil, ko da si se posral.

Darko: Ma štrik je drsel.... Dobr, ampak jaz vem, zakaj sem se drl... Zakaj se je pa ona?

Drago: Mogoče je bolj precizno vprašanje, kako se je drla.

Vlado: Pa tako kot se baba dere, če jo fino pritiskaš... Kaj me tako gledata? Najprej se dajta fukat naučit, potem pa buljita vame... No in-kje sem že bil?

Drago: Ti pritiskaš. Ona se dere. Vklenjena.

Darko: Čakaj.... A njej je bilo fino?

Vlado: Pa a ti mene zajebavaš?

Darko: Ne...samo ne razumem zakaj se je drla... Mislim... A se je drla, ali je glasno stokala? Ker to bi razumel...

Vlado: Pa komu to jaz razlagam... A smo v vrtcu al kaj?

Drago: Dobro no, ne razburjaj se, saj jaz tudi najprej nisem popolnoma razumel...

Vlado: Ma ti si itak zgubljen primer...

XVII.

Maša

Enkrat je pršla ena punca, no ne tko zlo punca, že bolj v letih.... Kaj pa vem kolk, dons je težko rečt. V glavnem je mela dva otroka, en v srednji ta mali pa prvo leto faksa. Je prišla in je rekla kaj je zdaj moderno za pit. Najprej sem mislila da me zajebava, ampak je bila preveč fina, mislim, tak tip, ki se ziher na vlači po lokalih. Ker je vidla, da jo gledam kot da bi rekla da samo neki spi je potem gre pa naprej peš čez morje v Ameriko, mi je povedala, da kakih petnajst let ni bila v lokalu. Mislim v revstavracijah pa tako da, ampak v takih pajzljih pa ne. No saj ni rekla pajzelj. To sem jaz rekla. Ker je. No, tko sva se mal čukaste gledale, pa sem ji rekla to, kar je res. Da je zdaj s pijačo tako kot z modo. Važno da je čimveč pa čim ceneje. Na okus pa itak noben več ne gleda. Me je vprašala, kaj se meni zdi, da je pametno, pa sem ji lepo po pravici povedala, da se mi zdi, da če se je dvajset let izogibala takim placem kot je tole, bi se jim lahko še naprej. To bi bilo še najbolj pametno. Je rekla, da mam najbrž prav, ampak če ji jaz ne dam za pit, ji bodo dal pa kje drugje. Pa sem ji namešala mal vina pa velik kole. Itak jo je takoj prijel .Ni lagala. Ta ženska ga res ni pila. No, po treh kozarcih mi je tud povedala, zakaj pije. Dvajset let je bla srečno poročena. S tipom sta se zaletela na faksu. Dobesedno. On jo je z bicikom podrl. Ker je študiral za dohtarja, jo odpeljal domov, pa oskrbel poškodbe. Pa še kaj družga, bi rekla. No in pol je šlo tako lepo, da se kar mal dolgočasno sliš. Par let skupaj, potem pa skupaj živet. Pa poročit, ko sta dobila vsak svojo službo. Pa otrok. Pa še en. Njemu je šlo super v službi, pa je ona po drugem otroku kar doma ostala. On si je vedno čas zanjo vzela. Pa za otroka. Pa za familijo. Mislim njeno familijo, kar je njej bilo sploh všeč, ker je bila zlo...no blizu sta si bli s sestro. Mlajšo. Par let mlajšo. In pol je sestra še dobila otroka, nikol ni povedala kdo je fotr, ampak se noben ni kaj prida sekiral, skupaj so hodil na počitnce pa potovanja pa tako...Tamalga od sestre so kar nekaj posvojil. Mislim, so bli kot ena velika familija. In potem se je lepga dne spomnila, da bo presentla

moža. Šel je na nek seminar al kongres al nekaj tazga, nekam v neke toplice se mi zdi, se ne spomnim točno. In ona da otroke k prijatelji, ker sestra je mela pa tud nekaj nujnega v službi, in si je dala novo frizuro narest, pa kozmetičarka pa nova obleka, saj veste kakšne smo babe, če se lotmo. In se pojavi na recepciji hotela in pravi da gre k možu. In oni jo mal čukast gledajo, ampak ji rečejo številko sobe. Na vratih je blo tist, k da se ne moti, saj veste, tisto k obesiš na kljuko, če hočeš met mir....No in je mislila da spi... No, saj tud je. V temi se je čist potih slekla pa se splazila k njemu v postlo. Se stisnila k njemu pa zaspala.

Kolk smo babe včasih neumne. Grozn. Mislm, ne tolk k deci, ampak včasih smo pa res mal trapaste...

No, zjutraj je blo velik dretja. Pa joka. Pa loputanja. Ja seveda je mel drugo babo pr seb v postli... In so lepo prespal celo noč kot vesela družbica. No, tko, prav bliz so si bli, bi človk lahko reku. Ženska je seveda mela živčn zlom, on je bil seveda tih, kt deci pač so, kadar drek po luftu leti pa nimajo na koga zvrnt, una druga reva je bla pa tud sam čedalje bolj bleđa. Bajje je to trajal že ne vem koliko let. Skoraj vsakič, k je šel na službeno potovanje.

No in zdaj se ločujeta. Bajje se še zmer prav dobr razumeta, ampak je rekla, da se ji bruha tud če je sam ponesreč dotakne... Verjamem... Sem že slišala za take primere. Pa ne sam enga. Vidte, kako je to. Človek misli, da saj veste koga za saj veste kaj drži, potem se pa vse skupaj sesuje kot šotor k ga otroc za bajto iz dek nardijo.

Aja...a sem povedala da je bla tista druga, mislm ta, s katero je bil njen mož njena sestra? Si morte mislt. Ga je vprašala zakaj, pa itakni znal nč pametnegta povedat. No, saj deci tud nikol ne znajo. A veste kaj ji je pa sestra rekla? Da si ni mogla pomagat, zato ker je vidla kako srečna sta in je tud ona hotla to dožvet. Babe smo včasih res trapaste.

Sem jo kar častila, to gospo. Se mi je zdel, da če si je kdo, si je pa ona zaslužila...

XVIII.

Darko: No, če sta končala...?

Vlado: A sva?

Drago: Reci...

Darko: Mene je to začel jebat.

Vlado: Kaj te pa zdaj jebe?

Darko: Ma to, kar sem razlagal prej. A je človek zaljubljen al ni... Pa to...

Vlado: Aja... Spet ta jajca.

Drago: Daj pusti ga, naj pove kar je hotel.

Darko: Kaj če se mi z mojo zgodi isto... Mislim zdaj, ko so pač stvari take kot so...

Vlado: Kake pa so?

Darko: Kaj če me mine? Mislim...Zdaj ne bom mogel kar spakirat pa it...

Vlado: Tole je pa hud napad odgovornosti...Upam, da ni nalezljivo...

Drago: Zakaj pa zdaj ne bi mogel?

Darko: Fotr bom.

(pavza)

Vlado: Zajebavaš...

Darko: Ne. Danes so prišli rezultati testov. Stoprocentno....

Drago: Ja bravo..

Darko: Hvala, hvala...

Drago: In kaj boš zdaj?

Darko: Ja nič, saj sem rekel, zdaj bom veseli mladi očka...

Drago: Ne morem verjet... Zase bi prej rekel, da bom imel otroke. Kaj, a ti mu ne boš čestital...

Vlado: Bom. Ampak bom tudi nazdravil...Grem iskat...*(odide)*

Drago: Ja čestitam še enkrat. Zdaj mi je tudi jasno, zakaj si tako mencal...

Darko: Vem, da ni nič groznega, ampak je nekako težko tako stvar povedat.

Drago: A nisi nič ponosen? Bodoči ata pa to?

Darko: Ne vem... Kaj pa vem... Najbrž ja... Samo je pa šok. Nisem ravno planiral. V bistvu niti ne vem, kako se je lahko zgodilo...

Drago: Aja?

Darko: Ma saj samo blodim.. Se pač zgodi, kaj češ.

Drago: Ja.... Za ene sreča za druge nesreča...

Darko: M?

Drago: Ma v bistvu nič takega. Nekateri bi bili veseli, če bi lahko imeli svoje otroke.

Darko: Ma saj sem vesel. Samo... Mogoče mal... šokiran.

Drago: To pa verjamem.

XIX.

Maša:

Mela sem eno sošolko, ki me je čist pijana na plesu povedala da je bil njen prvi tip njen bratranec. Pa ne tam nek iz devetga kolena, saj to smo si tukaj itak vsi, ampak prav taprav, sin od mamine sestre. Vsako leto je hodila nekam ven iz mesta k njim na počitnice in pol, ko je bla v srednji šoli, je čez vikende hodila dol žurat. In se je pač zgodil. Ne, da sta planirala, pa to... Se je pač zgodil. Mladost, pa hormoni, pa velik pijače, pa polna luna, pa maj mesec pa vse to... Saj veste, kako gre. In sta se tud potem mela rada, samo jima je bilo jasno, da to pač ne gre. Tako pač je to.

On je na drogi končal, ona pa se je poročila z enim starim tipom in je nesrečna k pes. Stari se je pač izkazal za bolj trpežnega, kot je mislila. Enkrat sva se potem srečali nekje zunaj, pa mi je razložila, kako sta takrat planirala skupaj pobegniti v tujino, kjer ju noben ne bi poznal in ne bi vedel za to njuno... kaj pa vem...skrivnost, ne. Sem jo vprašala, zakaj da nista. Veste kaj je rekla?

» Bala sem se, da si bom zajebala življenje« Ja.

Nikol ne moreš vedet kako si boš zajebal življenje. Pa če si še tako pameten.

XX.

Vlado: Lepe stvari smo se danes povedal...

Drago: To je res kot kakšna obletnica... Še mal pa si bomo začeli slike kazat...

Vlado: Boljš slike kot tiče...

Drago: Daj ne bit degutanten.

Vlado: Jaz sem degutanten?

Darko: Včasih si res mal.

Vlado: Aja. V redu. (*odpije*) Men se recimo druge stvari zdijo degutantne.

Drago: To bi pa podpisal.

Darko: Jaz tud.

Vlado. Men se recimo degutantni zdijo stari prasci buzerantski, k hodjo na štacion fantke lovit.

Darko: Daj, ne seri... To je samo v filmih.

Vlado: Aja? Vprašaj strokovnjaka, ti bo on povedal.

Darko: A Dragota?

Vlado: Vprašaj našega Dragca a je to samo na filmu. No, daj...

Drago: Daj, pust pri miru, saj vidiš, da provocira...

Vlado: Men je recimo degutantno videt starga scuzanga pedra, ki enga lepga fanta z velikimi plavimi očmi ogovori. In se mal ovohavata, pol se pa zmenta, in ga mali za roko na skret odpelje. To je , recimo MENI degutantno.

Drago: A štacionske kurbe ti pa niso degutantne?

Vlado. Kar se mene tiče so to tazadnje štacionske kurbe.

Darko: Čakaj – a to je res?

Vlado: Pa še kako res. In veš kakšne lepe fantičke poberemo na takih placih? Prave cukre. A ne Dragec?

Drago: Ti že veš.

Darko: Čakaj čakaj...

Vlado: Tudi take iz finih familij...

Drago: Nehaj.

Vlado: S takimi finimi imeni. Recimo... Sebastijan... Ali pa... (*pogleda Dragota*) Bernard.

Bernardek je tako lepo ime, a ne?

(*Drago vstane in odide*)

Darko: Kaj je bilo pa to?

Vlado: Nič posebnega. Samo zadnjič sem najinga Dragca videl z enim od teh lepih fantkov.

Darko: Kaj? A na štacionu?

Vlado: Ne, v eni štacuni s cunjami. Tako lepo sta se smejala en drugmu.

Darko: A misliš...Čakaj, čakaj....A misliš da... Drago plačuje za... neeee... On pa ne bi.

Vlado: Si ziher? Ljudje imajo včasih večje skrivnosti, kot si pa mislimo...

XXI.

Drago: Spoznala sva se na nekem partyu. Takoj sem ga zagledal. No, saj ga je bilo težko ne zagledat. Dobro je plesal. Res dobro. In tudi zgledal. In je to tudi zelo dobro vedel. Prava princeska. Zato sem bil čisto paf, ko me je ogovoril. » A nisi ti tist s televizije?« Oba sva se režala. In potem sva čvekala v kotu kot da bi se sto let poznala. Ampak vseeno sem bil presenečen, ko je rekel, naj ga peljem domov. Drug dan ga nisem mogel spraviti iz glave. Ampak sem vedel, da je bilo to to. Ena sanjska noč in lepo se bova pozdravila, ko se spet vidiva. Nakar me je poklical. Čez tri dni. Rekel je, da ne more nehat mislit name. Da sem jaz edini, ki ga vidi takega, kot je v resnici. In če bi se lahko videla. In tako so stvari počasi postale resne. Ja, vem, da ima preteklost. Ampak kdo pa nima skrivnosti? Ali pa stvari, za katere mu je žal, da jih je naredil? In ne, ni me sram tega, kar je počel. Tudi to je on.

XXII.

Darko. Lepo. Mislim, lepo, da si našel nekoga...

Vlado: Kok je to lepo. A ma mogoče kdo robčke? Mal so se mi oči orosile.

Darko: Daj ne seri.

Vlado: Ne res. Take buzerantske pravljice pa že dolg nisem slišal. A si mogoče razmišljal, da bi pravice prodal za kakšno limonado?

Drago: Kje pa je Simona?

Darko: Doma. Sem ji rekel, če bi se nam pridružila, ampak ni razpoložena. Saj veste kako je z ženskami. Mislim, sploh v tem stanju.

Drago: Škoda. Nazadnje smo se imeli pa tako lepo... Kaj pa če bi jo še enkrat poklical?

Darko: Ma ne vem....

Drago: Daj no, prav lepo bi jo bilo videt. Jaz sem prepričan, da bi jo tudi Vlado zelo rad videl.

Darko: Aja? A vidva spet govorita?

Vlado: Ne da bi jaz vedel.

Drago: No, ampak zdaj se boš moral pa malo požret ponos. Kako bi pa zgledalo, če ne bi govoril z ženo od prijatelja? Saj se planirata poročit?

Darko: Najbrž se bo treba, ja. Ampak nisva še nič govorila o tem.

Drago: No, Vlado...Bivša gor al pa dol, tole boš moral uredit.

Vlado: Zase se brigaj.

Drago. A sta že kaj razmišljala o imenu?

Darko: Ne še. Saj niti ne veva ali je fant ali je punca.

Drago: Če bo fant, bi mu lahko dala ime po kašnemu dobremu prijatelju. Vlado bi bilo na primer super.

Vlado: Nehaj

Drago: Ker on je v bistvu veliko naredil za to mlado družino.

Darko: Ne razumem.

Drago: Mislim da je prav nesebično pomagal. V bistvu je prav vse dal od sebe.

Vlado: Drž gobec.

Drago: A veš ko sta imela krizo, pred kakšnima dvema mesecema? Ko je šla Simona za vikend k mami?

Darko: Ja?

Drago: A misliš da je vidla samo z mamo?

Vlado: Drž gobec pa pejt na štacion fantke loviti ne pa da tle drek mešaš.

Darko: Pa kaj vidva govorita?

Drago: V bistvu o tem, kdo je v koga kaj vtikal.

Vlado: Ti boš že vedel, k ti ga je vsak usran buzerant v mestu v rit vtanil

Drago: Imam pa že raje da mi ga vtaknejo, kot da ga podtaknem...

Darko: Kaj podtakneš?

Drago: Kaj se pa podtika?

Vlado: Sam tih bod.

Drago: Kukavice so zelo zanimive kar se tega tiče...

Darko: Pizda ti materina! Mojo babo si šel nategnit.

Drago: In to s konkretnimi rezultati.

Darko: Od kod pa ti to veš?

Drago: Vačsih se slišva s Simono. Stare prijateljice, kakor bi rekel Vlado.

Vlado: Nikol ni znala držat gobca.

Darko: Jaz ti bom glavo odprl.

Vlado: Stari, res ni bilo zanalašč.

XXIII.

Maša:

Dokler sem bla v srednji, sem imela sošolko, ki je zanosila. No, to nič takega. Mislim, saj je skoraj vsaka kdaj zanosila, samo ta je bila bolj štorasta. Mislim...ne vem, če je štorasta prava beseda. Bolj počasna je bila. In nekako ni pravi čas odpravila. V bistvu dolgo časa sploh nismo opazile, da je kaj narobe. Bila je čedalje bolj okrogla, ampak itak je bila bolj bunka in se ni takoj videl. Jaz sem mislila, da se je nesrečno zatrapala, pa se mal preveč s sladoledom tolaži. Ampak njo je kar napihoval. Nazadnje je imela trebuh kot buhtelj.

Doma ni nič povedala, smo zvedele kasneje. Reva si najbrž ni upala. Saj to razujem. Sem imela sosedo, ki jo je stari vsakič s pasom, ko se mu je samo zazdel, da se je pogovarjala s kakšnim fantom. Si je pa privoščila, ko je šla študirat. Mislim, da je šla študirat samo zato, da bi ušla od doma. In danes ima lepo službo pa prav fina dva mulca. Zadnjič sem jo srečala. Fino je videt, kako ljudjem rata v življenju. Ja...

Aja. Ta sošolka. Najbrž mislite, da bo zdaj kakšna blazna drama za v črno kroniko... Niti slučajno. Mislim, da je bila v sedmem mesecu, ko jo je pogruntala prfoksa za telovadbo. Reva se je pozabila opravičit, da ima ta rdečo. In to ene par mesecev zapored. No, saj malo je perje po luftu letelo. Ravnatelj, pa socialna delavka pa vse to. Ampak se je izkazalo, da so njeni starši zelo normalni ljudje. Bolj preprosti, pa taki, tihi... Ampak so razumel. Ta sošolka je lepo v miru rodila prav lepo okroglo punčko, in še šolo je lahko kasneje končala. Starši so pazil na otroka. Ja, včasih se lepo izteče. Kaj sem hotela povedat? Včasih je pametneje povedat stvari takoj, ko se zgodijo. Ker ima strah ponavadi večje oči, kot je pa res. Mislim, kot se potem izkaže. Da je res. No, so pa tudi primeri, ko je lažje ne vedet. Če ga recimo tvoj okol serje, pa ni nič resnega... In podobni primeri. Samo... težko je vedet, kdaj povedat in kdaj ne. In kaj povedat. Zdaj pa bod pameten, če si lahko....

